

Anledning til at antage, at man nu mere end tidligere skulde være tilbøjelig til at ansee det for rigtigt at benytte danske Tropper til ydsk Forbundscontingent. Jeg skal ikke gaae videre i denne Sag, da jeg troer, at mit Uttrede, i Forbindelse med, hvad der allerede er anført idag her i Salen, vil være tilstrækkeligt til, at jeg tør gaae ud fra den Forudsætning, at den omhandlede Bestemmelse ikke vil blive vedtagen af Thinget ved nærværende 3die Læsning af Loven. Dog skal jeg endnu kun gjøre opmærksom paa, at man, hvis den skulde blive vedtagen, kunde komme i en stor Forlegenhed, saafremt Vedtagelsen af en saadan Bestemmelse skulde lede til, at man maaffee slet ikke fik nogen Udskrivningslov istand for det følgende Aar.

Jeg skal herfra gaae over til at omtale de af mig stillede Ændringsforslag i Forbindelse med det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal. For at begrunde mine Ændringsforslag, maa jeg først gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til den første Sætning i § 1, som efter Forslag af Udvalget blev vedtagen ved 2den Behandling, og hvilken Sætning er overeensstemmende med hvad der blev vedtaget i Udskrivningsloven for indeværende Aar. Regjeringen har, saavel i forrige Aar som i Aar, troet, at man helst maatte holde sig til Armeepleanen og ikke begjære flere Folk udfreyne, end netop Saamange som, efter de Regler, der indeholdes i Organisationsplanen af 1842, vare nødvendige, for at holde Cadrene fuldtallige. Ikke bestomindre blev det imidlertid i forrige Aar af Rigsdagen vedtaget, at alt Mandskab, som stod for Udskrivning og befandtes tjensthygtigt, kunde udfreyes, og det vil af de Forhandlinger, som da fandt Sted, være i de ærede Medlemmers Erindring, at Hovedårsagen, om end ikke den eneste Årsag dertil, var, at man fandt det ønskeligt, at intet ældre Mandskab holdtes længere inde til Tjeneste end den almindelige Tid, hvilket imidlertid, naar man kun udfrey Saamange, som Planen fordrer, let kunde blive Tilfældet. Idet man altsaa gik ud fra dette Ønske, at forhindre, at det ældre Mandskab holdtes længere inde til Tjeneste, og derfor stillede et større Antal Mandskab til Krigsmini-

sterens Disposition, end Armeepleanen foreskrev, forudsatte man imidlertid tillige, at det nævnte Diemed maaffee ogsaa kunde opnaaes, skøndt ikke alt det tjenstdygtige Mandskab virkelig blev udfreyet, ligesom man ogsaa, da Finantsloven dengang ikke var behandlet i Thinget og langt mindre vedtagen, forudsatte, at der muligviis ikke i Finantsloven bevilgedes de fornødne Penge til at indkalde det hele Mandskab, hvorfor det ogsaa blev vedtaget af begge Thing, at nysnævnte Bestemmelse skulde have den Modification, at Antallet af det Mandskab, som kaldtes til Tjeneste, skulde bestemmes af Krigsministeren. Deri laa altsaa den Forudsætning, at muligviis dog ikke alt det udfreyne Mandskab i Virkeligheden blev indkaldt til Tjeneste, hvilken Forudsætning af de nysnævnte 2de Grunde, at det nemlig ikke fordreder for Diemedet, at Alle bleve indkaldte, og at man muligviis ikke fik de tilstrækkelige Penge dertil, ogsaa i og for sig synes at være ganske naturlig. Naar vi altsaa blive staaende ved dette Diemed, som idetmindste efter Forhandlingerne i forrige Aar var Hoveddiemedet, saa forekommer det mig, at man ogsaa i Aar til den første Hovedsætning i § 1 om, at alt Mandskab skal udfreyes, bør soie den Modification, at Antallet af det Mandskab, som kaldes til Tjeneste, skal bestemmes af Krigsministeren. Men, dersom dette maatte findes rigtigt, hvilket jeg troer, det er, saa troer jeg, at, det ogsaa er aldeles nødvendigt at optage det Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille under Litr. b., som gaaer ud paa, at dersom ikke alt det ifølge § 1 udfreyne Mandskab virkelig bliver benyttet, saa skal den Deel, som ikke bliver benyttet, ved Aarets Udgang gaae over til Forstærkningen. Naar man nemlig ikke indkalder Alle, ikke vaadenøver dem og ikke fordeler dem til Afdelinger, saa kunne de ikke blive staaende i Linien, men de maae, saaledes som det er forudsat i Børnepligtslovens § 24, gaae over til Forstærkningen. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører meente, at dette Tillæg dog ikke var saa ganske nødvendigt, idet han nemlig antog, at denne Følge, naar man ikke indkaldte Alle til Tjeneste, af sig selv vilde indtræde ifølge Børne-